

Гора.

Гората радостно шепти
въ зелена свилена прѣмѣна
и съ свойтъ дивни красоти
тя съкашъ хвали се засмѣна.

Запѣли птички отъ зори
и тихъ вѣтрець
гласенца бисерни разнася;
поточе сладко ромоли
и съ тихъ гласецъ
на птички тихичко приглася.

Прѣзъ клонки слънчице трепти—
листенца радостно милува.
тамъ пеперудница лети —
цвѣтенца дъхави цѣлува.

Гората радостно шепти
въ зелена, свилена прѣмѣна
и съ своитѣ дивни красоти
тя съкашъ хвали се засмѣна.

Ранъ Босилекъ.